

[Thestrup.]

at mit parti på nogen som helst måde vil være med til udvidelse af rådighedsbeløbet til byggeriet.

Kirsten Gloerfelt-Tarp: Jeg skal i alt væsentligt holde mig til spørgsmål, som vedrører det lovforslag, der er til forhandling. Allerefter vil jeg takke boligministeren for fremsættelse af et lovforslag, som søger at råde bod på de meget uheldige finansieringsforhold for store dele af kapitel V. A.-byggeriet, som navnlig loven af 23. juni 1956 om vurdering af landets faste ejendomme har medført.

Allerede for nogle måneder siden henvendte mit parti sig til den højtærede boligminister og gjorde opmærksom på, at ejendomsskyldvurderingen i stedet for stempelvurderingen som grundlag for låneberegningen havde medført urimeligheder, således at det, der var forudsat angående statslånenes størrelse ved gennemførelsen af 1955-loven, ikke opfyldtes. Vi regnede dengang, i 1955, som forskellige ordførere allerede har nævnt det, med, at bygherrens selvfinansiering ikke ville overstige ca. 30 pct. af anskaffelsesomkostningerne, medens det, som bygherren nu skal skaffe, hvis loven ikke ændres, kan komme op på 40-50 pct.

Det er med tilfredshed, jeg af Hypotekbankens beretning ser, at ca. to tredjedele af låntagerne i parcelhuse er mindrebemidlede. Dette forhold ville blive katastrofalt ændret, hvis ikke der indføres en ændring i kapitel V. A.s låneregler, da der næppe er mange mindrebemidlede, der vil være i stand til selv at fremskaffe en så stor kapital. Hertil kommer de vanskeligheder, som de igangværende bygherrer kommer ud for, når huset er færdigt og statslånet skal udbetales og de opdager, at de ganske har forregnet sig.

Om den foreslåede forhøjelse af långrænsen fra 75 pct. til 85 pct. i forbindelse med nedsættelsen af lånenes størrelse i forhold til kreditforeningslånene fra 125 pct. til 100 pct. af disse er det rigtige, det er jeg — ligesom flere af de tidligere ordførere — ikke helt sikker på. Det må vi nærmere se på i udvalget. Jeg er tilbøjelig til at tro, at den skete forhøjelse af låneniveauet med hensyn til kreditforenings-

lånene igennem de senere år ikke er så stor, at den berettiger til så stor en nedsættelse som fra 125 pct. til 100 pct., ligesom det vel vil være rigtigt, at der gives låntagerne valget mellem den nye ordning og den i øjeblikket gældende ordning, hvilket jeg forstår at den socialdemokratiske ordfører også var inde på. Det vanskelige i hele denne sag er uensartetheden i de forskellige foreliggende tilfælde.

Jeg må sige, jeg undres noget over, at det ærede medlem hr. Lorentzen i stedet for denne ændring af loven foretrækker etableringen af en særlig vurderingsinstitution. Det ærede medlem hr. Lorentzen plejer ikke at være ivrig efter så megen administration, og igennem oprettelse af en sådan vurderingsinstitution ville man jo skabe et nyt organ, rent bortset fra at denne simplificering med en enkelt vurdering i øvrigt har sine fordele.

I lovforslaget foreslås under hensyn til stigningen i markedsrenten renten af lånene efter kapitel V. A. forhøjet. Denne forhøjelse må vi se nærmere på. Jeg for min del mener i og for sig, det kan være berettiget med en vis forhøjelse, men jeg er ikke sikker på, at det er rimeligt at forhøje her med 1 pct. Imidlertid må man jo erindre, at kapitel V. A.-byggeriet for statskassen er den billigste låneform. Det glædede mig meget at høre, at det ærede medlem hr. Lorentzen og også det ærede medlem hr. Thestrup så varmt gik ind for kapitel V. A.-byggeriet. Jeg var imidlertid forbavset over at høre det ærede medlem hr. Lorentzen tale om den kamp, han havde ført i 1955 for, at dette byggeri fik et betydeligt omfang i den nye byggestøttelov. Det tror jeg dog nok vi i mit parti var meget ivrige for, og vi var glade for at få tilslutning dertil fra det ærede medlem.

Når vi på dette tidspunkt af folketingssamlingen og inden for den fire års periode, for hvilken vi vedtog byggestøtteloven, ønsker ændringer, er det blot for at sikre de enkelte bygherrer de kapitel V. A.-lån, som alle vi, der stemte for loven i 1955, tilsigtede de kunne få. Jeg anbefaler en hurtig udvalgsbehandling.

Alvilda Larsen: Min gruppe betragter ingeniunde dette lovforslag som udtryk for, at der er nogen særlig forståelse for nød-